

Kommittédirektiv

**Dir.
2014:50**

Tilläggsdirektiv till Utredningen om
utveckling av gymnasieskolans
teknikprogram
(U 2014:01)

Beslut vid regeringssammanträde den 20 mars 2014

Utvidgning av och förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 5 december 2013 att ge en särskild utredare i uppdrag att bl.a. föreslå hur tydliga yrkesutgångar ska kunna införas på teknikprogrammet (dir. 2013:122). Utredaren får nu i uppdrag att även se över dimensionering, utbud och innehåll i den gymnasiala yrkesutbildningen. Syftet med översynen är att öka den gymnasiala yrkesutbildningens attraktionskraft, underlätta ungdomars övergång till arbetsmarknaden samt stärka gymnasieskolans bidrag till den nationella kompetensförsörjningen. Utredaren ska vidare se över hur branschernas och arbetsgivarnas inflytande och ansvar för den gymnasiala lärlingsutbildningen kan utvecklas.

Utredaren ska

- utreda och lämna förslag på hur dimensioneringen av den gymnasiala yrkesutbildningen kan utvecklas för att förbättra matchningen mellan å ena sidan arbetsmarknadens behov och å andra sidan utbildningsutbud och elevernas intresse, och
- utreda intresse och förutsättningar för en försöksverksamhet med gymnasial lärlingsutbildning med ökat inflytande och ansvar för branscher och arbetsgivare, s.k. branschlärning och, om det finns intresse bland arbetsgivare och parter, lämna sådana förslag som krävs för en försöksverksamhet.

Uppdraget avseende teknikprogrammet ska fortfarande redovisas senast den 30 september 2014 och uppdragen som rör dimensionering och försöksverksamhet med branschlärning ska redovisas senast den 31 mars 2015.

Uppdraget att utreda dimensionering av gymnasial yrkesutbildning

Kompetensbrist och ungdomsarbetslöshet behöver motverkas

Samtidigt som många ungdomar saknar arbete uttrycker flera branscher oro för den framtida kompetensförsörjningen. Utmaningarna när det gäller kompetensförsörjning återfinns inom flera stora yrkesområden, t.ex. vård och omsorg. Detta kan vara ett tecken på olika former av matchningsproblem: mellan arbetsgivare och arbetssökande, mellan utbildningsutbud och efterfrågan på arbetsmarknaden eller mellan ungdomars val av utbildning och efterfrågan på arbetsmarknaden.

Gymnasieskolan står för en viktig del av den nationella kompetensförsörjningen. Enligt Statistiska centralbyråns, arbetskraftsundersökning har runt hälften av den svenska arbetskraften högst gymnasial utbildning.

För att möta efterfrågan på arbetsmarknaden är det viktigt att öka intresset för yrkesutbildning. Denna utmaning delar Sverige med många länder, och 2010 enades Europeiska unionens medlemsstaters utbildningsministrar, de europeiska arbetsmarknadsparterna och Europeiska kommissionen om mål inför 2020 för samarbete för att bland annat stärka yrkesutbildningens attraktionskraft (rådsslutsatser, Brussel, 18 och 19 november 2010). Satsningarna på yrkesutbildning motiverades med att Europas ställning som världens största exportör av industriprodukter kräver en yrkesutbildning i världsklass. För att nå målen inför 2020 har samarbetet om yrkesutbildning förstärkts och i oktober 2013 enades ministrarna i rådet för sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor, EPSCO, om en allians för lärlingsutbildning (14986/13). I överenskommelsen slogs det fast att yrkesfärdigheter och yrkeskompetens är precis lika

viktigt som akademiska kunskaper och kompetens. Ett annat budskap i uttalandet från rådet var att använda lärlingsutbildning och arbetsplatsförlagt lärande i syfte att minska arbetslösheten bland unga, säkra tillgången på arbetskraft och underlätta övergången från skola till arbetsliv.

Utredaren ska därför

- analysera hur dimensioneringen av gymnasial yrkesutbildning fungerar när det gäller att möta arbetsmarknadens behov och elevernas efterfrågan och analysera om det finns regionala skillnader,
- utreda och lämna förslag på hur dimensionering av och rekrytering till gymnasiala yrkesutbildningar kan utvecklas, dels för att undvika att kompetensbrist uppstår, dels för att minska risken för överutbildning inom yrkesområden med svag efterfrågan på arbetsmarknaden,
- lämna förslag på hur regional samverkan om gymnasial yrkesutbildning kan stimuleras i syfte att öka tillgång och kvalitet på utbildningar som efterfrågas på arbetsmarknaden och ta reda på vilken roll regionala kompetensplattformar kan spela i detta avseende, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Studie- och yrkesvägledning behöver utvecklas och den gymnasiala yrkesutbildningen förändras för att attrahera nya elevgrupper

Många ungdomar i grundskolan upplever sannolikt att arbetslivet ligger långt fram i tiden. Samtidigt innebär valet av gymnasieprogram ett första viktigt steg mot en framtida yrkeskarriär. En förutsättning för att eleverna ska kunna göra väl underbyggda val är kunskap om behoven på arbetsmarknaden och tillgång till studie- och yrkesvägledning av hög kvalitet. Felaktiga studieval kan leda till förlängd studietid eller till studiemisslyckanden. Detta kan i sin tur leda till att etableringen på arbetsmarknaden försenas och försvåras och därmed till negativa konsekvenser för både individen och samhället. Utredningen Ungdomar utanför gymnasieskolan – ett förtydligat ansvar för stat och kommun lyfter i sitt betänkande

(SOU 2013:13) fram att av alla elever är det 23 procent som sju år efter påbörjad gymnasieutbildning saknar slutbetyg från gymnasieskolan. Detta får stora konsekvenser för både individen och samhället.

Studie- och yrkesvägledning behövs inför val av gymnasieutbildning, under utbildningen och för de ungdomar som avbryter utbildning på ett nationellt program. Studie- och yrkesvägledning behövs även inför att gymnasiestudierna avslutas och övergången till arbetsmarknaden inleds eller inför fortsatta studier. En väl fungerande studie- och yrkesvägledning kan bidra till både bättre studieresultat och en snabbare genomströmning i gymnasieskolan.

När ungdomar i grundskolan står inför valet av gymnasial utbildning har de att välja mellan högskoleförberedande program och yrkesprogram. Bland de elever som har valt ett högskoleförberedande program finns dock elever som efter gymnasieskolan vill etablera sig på arbetsmarknaden i stället för att fortsätta till högre studier. Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering, (IFAU), har i en studie av ungdomars inträde på arbetsmarknaden under perioden 1985 till 2003 analyserat skillnaderna mellan elever från yrkesprogram och elever från högskoleförberedande program (rapport 2007:18). IFAU konstaterar att inträdet på arbetsmarknaden går långsammare för elever som gått ett högskoleförberedande program utan att läsa vidare jämfört med elever från yrkesprogram.

Elever som direkt efter ett högskoleförberedande program vill börja arbeta riskerar således att vara sämre förberedda för arbetslivet än om de valt ett yrkesprogram. Det finns därför anledning att utveckla utbudet av gymnasial yrkesutbildning så att det utgör ett intressant studiealternativ även för denna elevgrupp. En möjlig utgångspunkt är t.ex. de förslag från de nationella programråden som Statens skolverk beskrivit i sin årliga redovisning avseende samverkan med råden (U2013/3744/GV). Förslagen handlar bl.a. om att öka möjligheterna för eleverna på yrkesprogrammen att få särskild behörighet till högre studier.

Det är viktigt att synliggöra och informera eleverna i grundskolan om behoven på arbetsmarknaden och om vilka utbildningar som har tydliga yrkesutgångar. Det är även viktigt att underlätta för fler att i efterhand skaffa sig en grundläggande yrkesutbildning på gymnasial nivå. Betydelsen av detta bekräftas av Skolverkets rapport om arbetet i de nationella programråden (U2013/3744/GV). Av rapporten framgår bland annat att programråden uttrycker oro för att det är så få elever som söker ett yrkesprogram i förhållande till arbetsmarknadens behov. Skolverket konstaterar också att flera nationella programråd har framfört att alternativa utbildningsvägar behöver utvecklas inom t.ex. kommunal vuxenutbildning, om antalet yrkeselever i gymnasieskolan inte är tillräckligt för att svara mot behoven på arbetsmarknaden.

Utredaren ska därför

- analysera och lämna förslag på hur utbudet av gymnasial yrkesutbildning kan utvecklas för att utgöra ett intressant studiealternativ för elever som annars väljer ett högskoleförberedande program utan att fortsätta till högre utbildning,
- undersöka om det inom vissa yrkesområden finns behov av att erbjuda elever större möjligheter att även läsa in särskild behörighet till högre utbildning, och om så är fallet, lämna förslag på hur detta kan bli möjligt,
- analysera om studie- och yrkesvägledning av god kvalitet erbjuds eleverna i grundskolan och gymnasieskolan i tillräcklig utsträckning, och, om det finns behov, lämna förslag på hur studie- och yrkesvägledningen kan utvecklas,
- analysera om det med utgångspunkt i efterfrågan på arbetsmarknaden, elevernas val, och huvudmännens förutsättningar att erbjuda ett allsidigt urval av utbildning finns anledning att göra mindre justeringar i det nationella utbudet av inriktningar och nationella program, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Körkortsutbildningen på bygg- och anläggningsprogrammet behöver analyseras

I samband med att gymnasieskolan reformerades 2011 infördes inriktningen anläggningsfordon i bygg- och anläggningsprogrammet. Inom ramen för dagens utbildning kan eleverna få kunskaper motsvarande körkortsbehörighet B (personbil). Byggbranschen har till Utbildningsdepartementet påpekat att det vid framförandet av vissa anläggningsfordon och vid transport av anläggningsfordon mellan olika arbetsplatser även behövs körkort med behörighet C (tung lastbil). En sådan utbildning är, så som regelverket i dag är utformat, svår att rymma inom ramen för dagens program. Förutsättningarna för anläggningsmaskinförarna att få körkort med behörighet C behöver klarläggas.

Utredaren ska därför

- klarlägga om gymnasieskolans utbildning av anläggningsmaskinförare ska innefatta möjligheter för huvudmannen att erbjuda eleverna kunskaper motsvarande körkortsbehörighet C inom ramen för utbildningen och om så är fallet, lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att utveckla den gymnasiala lärlingsutbildningen

Sverige har en lång tradition av skolförlagd yrkesutbildning. Redan på 1920-talet inrättades verkstadsskolor som erbjöd heltidsstudier utan anknytning till någon arbetsplats (rapport till ESS 2006:4). Ända sedan 1950-talets stora utbyggnad av yrkesskolan har skolförlagd utbildning kommit att bli normgivande för hur yrkesutbildning bör utformas, se t.ex. betänkandet Gymnasial lärlingsutbildning – med fokus på kvalitet (SOU 2011:72).

Ökat fokus på yrkesförberedelse

Ett viktigt inslag i gymnasiereformen 2011 var att öka yrkesutbildningens anknytning till arbetsmarknadens behov.

Tiden till fördjupning i yrkesämnen ökade, yrkesutgångarna konkretiserades och kravet på arbetsplatsförlagt lärande, APL, förtydligades. Dessutom infördes gymnasial lärlingsutbildning som en alternativ väg till en yrkesexamen. En skillnad mellan yrkesutbildning som huvudsakligen är skolförlagd och gymnasial lärlingsutbildning är omfattningen av APL. Lärlingar ska genomföra minst hälften av sin lärlingsutbildning på en arbetsplats medan det för övriga yrkeselever endast krävs 15 veckor APL.

I propositionen Högre krav och kvalitet i den nya gymnasieskolan (prop. 2008/09:199) motiverade regeringen varför det arbetsplatsförlagda lärandet behövde förstärkas. Ett skäl som angavs var att APL är avgörande för att yrkesutbildning ska få sådan kvalitet, djup och verklighetsförankring att eleverna blir anställningsbara. Det konstaterades att yrkesutbildning handlar om mer än yrkeskunskaper, nämligen om att förstå yrkeskulturen och att bli en del av yrkesgemenskapen på en arbetsplats för att utveckla en yrkesidentitet. Ytterligare argument för att lära sig yrket på en arbetsplats är att eleven får chans att ta del av de yrkeskunnigas tysta kunskap som inte förmedlas i tal och skrift utan genom handling. Det arbetsplatsförlagda lärandet ger även eleverna möjligheter att börja etablera ett eget nätverk med potentiella framtida arbetsgivare. Sett ur arbetsgivarens perspektiv finns det också stora fördelar, framför allt när det arbetsplatsförlagda lärandet blir så omfattande som vid lärlingsutbildning. Genom att ta emot lärlingar får arbetsgivaren chans att lära känna potentiella framtida medarbetare. Kostnaderna för rekrytering minskar, risken för felrekrytering begränsas och någon introduktionsperiod är knappast aktuell om lärlingen stannar kvar på arbetsplatsen som anställd. Det finns således en koppling mellan APL och etableringen på arbetsmarknaden.

Större inflytande och ansvar för parter och arbetsgivare

I några viktiga avseenden skiljer sig svensk gymnasial lärlingsutbildning från de länder som länge har haft

lärlingsutbildning som dominerande form för den grundläggande yrkesbildningen. I länder som Tyskland och Schweiz är det för det första arbetsgivaren som själv väljer ut vem som ska vara lärling. För det andra är lärlingen anställd och för det tredje tar arbetsmarknadens parter ett större ansvar för lärlingsutbildningens innehåll och kvalitet. I Sverige är det skolhuvudmannen som ansvarar för antagning, mottagande och urval när det gäller gymnasiala lärlingar, precis som för vanliga yrkeselever, och de anställda lärlingarna är ytterst få.

Huvudmäns och arbetsgivares roller och åtaganden vid lärlingsutbildning och annan gymnasial yrkesutbildning är en konsekvens av den långa traditionen av skolförlagd yrkesutbildning i Sverige. OECD granskade svensk yrkesutbildning 2008. Resultatet publicerades i OECD-rapporten *A Learning for Jobs Review of Sweden* (2008). I rapporten beskrivs bland annat nackdelarna med den svenska traditionen med skolförlagd yrkesutbildning. Enligt OECD tenderar svenska arbetsgivare att se sig själva som utanförstående som betjänas av utbildningssektorn, inte som partner och medansvariga som skapar yrkesutbildning. OECD ansåg vidare att Sveriges relativt omfattande separation mellan arbetslivet och den skolbaserade yrkesutbildningen ökar risken att utbildningen inte når upp till arbetsmarknadens krav.

Den nationella lärlingskommittén konstaterade i sitt slutbetänkande (SOU 2011:72) att branschernas erfarenheter, behov, traditioner och inställning till lärlingsutbildning varierar. Mot bakgrund av de skilda förutsättningarna för lärlingsutbildning ställde kommittén frågan om hur branscherna i större utsträckning kan involveras i att utveckla lärlingsutbildningens kvalitet. Inom Utbildningsdepartementet har under våren 2013 ett utredningsarbete genomförts i syfte att identifiera utvecklingsområden när det gäller arbetsplatsförlagt lärande. Under utredningsarbetet har ett stort antal möten genomförts med yrkesnämnder, arbetsgivarorganisationer och fackliga organisationer. Vid dessa samtal har det framkommit att det inom flera branscher finns intresse av att närmare analysera på vilket sätt branschen mer aktivt skulle kunna ta ansvar för lärlingsutbildningen.

Branschernas intresse för yrkesutbildningsfrågor kommer även till uttryck på andra sätt. För att underlätta ungas övergång från skola till arbetsliv och för att säkra arbetsgivarnas långsiktiga kompetensförsörjning har parterna inom ett antal avtalsområden tecknat s.k. yrkesintroduktionsavtal. De flesta av dessa avtal bygger på principen att personer som saknar relevant erfarenhet i yrket, under en del av arbetstiden får handledning eller utbildning eller båda delarna. Denna del av arbetstiden är inte lönegrundande. Yrkesintroduktionsavtalen innebär att det blir mer attraktivt för arbetsgivare att anställa personer utan yrkeserfarenhet samtidigt som det arbetsplatsförlagda lärandet förstärks och ungas kompetens höjs. Dessa yrkesintroduktionsavtal har vissa gemensamma drag med lärlingsutbildning så som den är utformad i traditionella lärlingsländer, t.ex. Österrike, Schweiz och Tyskland. Exempelvis står arbetsgivaren för rekryteringen och parterna på arbetsmarknaden involveras när det gäller kvalitet och innehåll i utbildningsinslagen.

Det finns alltså anledning att analysera förutsättningarna för att vidareutveckla den svenska gymnasiala lärlingsutbildningen i en riktning där arbetsgivarna tar ett större ansvar för rekryteringen och utbildningen av lärlingar och där branscherna i större utsträckning involveras i innehåll, genomförande och kvalitetssäkring.

Utredaren ska därför

- analysera om det finns intresse och förutsättningar för en försöksverksamhet med branschlärningar, dvs. gymnasial lärlingsutbildning med större inflytande och ansvar för branscher och arbetsgivare.

Om så är fallet ska utredaren

- utreda hur mottagande, urval och antagning ska gå till om det är arbetsgivaren som rekryterar lärlingen,
- utreda hur bransch och arbetsgivare ska ersättas för sina kostnader i samband med en försöksverksamhet samt utreda de ekonomiska konsekvenserna för skolhuvudmännen för dessa elever,

- utreda vem som ska stå som huvudman för utbildningen och vem som ska ha ansvaret för att elevernas rättigheter tillgodoses, och
- utreda hur försöksverksamhetens kvalitet kan säkras, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Lärlingarnas ålder

Utredningen om lärlingsprovanställning ger i sitt betänkande Utbildningsanställning (SOU 2012:80) exempel på hur lärlingsutbildningen är utformad i olika länder. Skillnaderna mellan olika länder handlar t.ex. om vilket ansvar branscherna tar för innehåll, kvalitetssäkring och bedömning av lärlingarnas yrkeskompetens. Lärlingsutbildningarna varierar även i längd, både inom och mellan länder. Det finns också en variation i lärlingarnas ålder. I Nederländerna är lärlingarna i allmänhet äldre än de elever som följer en skolförlagd yrkesutbildning, 40 procent av lärlingarna är över 25 år. I Skottland tecknades under 2011 drygt 26 000 lärlingskontrakt och där är lärlingsutbildningen öppen för alla från 16 år och uppåt. I Danmark finns inte heller någon övre åldersgräns för lärlingsutbildning. I Sverige finns dock en övre åldersgräns för gymnasial lärlingsutbildning. Enligt 15 kap. 5 § skollagen (2010:800) ska gymnasieskolan vara öppen endast för ungdomar som påbörjar sin gymnasieutbildning senast det första kalenderhalvår de fyller 20 år.

Om svenska branscher i framtiden ska ha ett intresse för att ta ett större ansvar för att lärlingsutbildning kommer till stånd, är en rimlig utgångspunkt att engagemanget handlar om arbetsgivarnas långsiktiga kompetensförsörjning. Med denna utgångspunkt finns det skäl att överväga om gränsen vid 20 år är meningsfull.

I ett system som medger en större spridning i ålder skulle det kunna finnas personer som efter en period i arbetslivet väljer att återvända till studier för att genom en grundläggande yrkesutbildning få en bättre plattform för sitt arbetsliv. Sådana personer kan ha viktiga erfarenheter att dela med sig av till dem

som ännu inte hunnit skaffa så mycket erfarenhet från arbetslivet.

Utredaren ska därför

- ta ställning till om dagens 20-årsgräns för att få börja i gymnasieskolan är ändamålsenlig vad gäller branschlärlingar, vilka konsekvenser en försöksverksamhet utan 20-årsgräns får för den kommunala vuxenutbildningen och om det finns anledning att även låta försöksverksamheten omfatta kommunal vuxenutbildning.

Bättre jämställdhet och integration bör eftersträvas

Den starka könsuppdelningen som råder inom vissa delar av arbetsmarknaden avspeglas även i ungdomars val av utbildning. Under perioden 2008 till 2011 genomfördes en försöksverksamhet med gymnasial lärlingsutbildning. Statens skolverk beskriver i rapporten Gymnasial lärlingsutbildning de tre första åren 2008–2011 (rapport 373, 2012) hur fem av yrkesprogrammen starkt domineras av män och sex av programmen domineras av kvinnor. Inom utbildningarna för bygg, el, energi, fordon och industri var 90 procent av eleverna män. Inom barn och fritid, handel och administration, hantverk, livsmedel, naturbruk och omvårdnad var andelen mellan 65 och 90 procent kvinnor beroende av program. Andelen unga kvinnor på de manligt dominerade programmen var något mindre än andelen unga män på de kvinnodominerade programmen. Skolverket konstaterar i sin analys av försöksverksamheten med gymnasial lärlingsutbildning att den starka könsuppdelningen kvarstår. Inom de manligt dominerade programmen hade fyra av fem utbildningar en ännu skevare könsfördelning än de vanliga yrkesprogrammen. Endast byggutbildning, som är den största inom lärlingsverksamheten hade en något jämnare könsfördelning jämfört med skolförlagd yrkesutbildning.

Skolverket konstaterar i samma rapport att drygt 16 procent av eleverna i gymnasieskolan 2008 – 2011 hade utländsk bakgrund. Elever med utländsk bakgrund studerar i mindre utsträckning på yrkesutbildningar jämfört med elever med

svensk bakgrund. Andelen elever med utländsk bakgrund i lärlingsförsöket var ungefär densamma som för yrkeselever som helhet. Omkring 11 till 12 procent av eleverna hade utländsk bakgrund i båda fallen.

Det finns således utmaningar både för yrkesutbildning i allmänhet och specifikt för lärlingsutbildning både när det gäller könstraditionella utbildningsval och intresset för yrkesutbildning bland elever med utländsk bakgrund. En eventuell försöksverksamhet med branschlärning bör särskilt beakta hur dessa utmaningar kan hanteras.

Utredaren ska därför

- analysera och lämna förslag på hur den eventuella försöksverksamheten kan utformas för att i större utsträckning intressera elever med utländsk bakgrund och för att motverka en stark könsuppdelning.

Behov av nya former för styrning, planering, bedömning och betygssättning

Systemet för styrning av innehållet av den skolförlagda yrkesutbildningen sker genom examensmål och ämnesplaner. Dessa är i första hand utformade med tanke på att de ska tolkas och användas av pedagogiskt utbildad personal. Mot bakgrund av den svenska traditionen med skolförlagd yrkesutbildning tillämpas styrdokumentet huvudsakligen i en skolmiljö där förutsättningarna för lärande är anpassade utifrån pedagogiska och didaktiska överväganden. När lärandet sker på en arbetsplats ser förutsättningarna annorlunda ut. Elevers handledare kan i vissa fall ha genomgått en handledarutbildning men saknar troligen en pedagogisk utbildning. Verksamheten på arbetsplatsen styrs och planeras med utgångspunkt i produktion, inte med utgångspunkt i lärande. En konsekvens av de olika förutsättningarna är att verktygen för styrning, planering, uppföljning av lärandet på arbetsplatsen sannolikt måste utformas på ett annat sätt.

I flera länder förekommer att elevernas utveckling av yrkeskunskaper följs upp av partsammansatta organ. Det kan

t.ex. ske genom ett yrkesprov som görs under eller efter avslutad yrkesutbildning. I Sverige ska alla elever göra ett gymnasiearbete. På yrkesprogrammen ska gymnasiearbetet visa att eleven är förberedd för det yrkesområde som gäller för den valda yrkesutgången. Gymnasiearbetet ska pröva elevens förmåga att utföra vanligt förekommande arbetsuppgifter inom yrkesområdet. Bedömningen och dokumentationen av elevens yrkesfärdigheter kan vara ett område som kan utvecklas genom en ökad inblandning av branscherna.

Utredaren ska därför

- analysera och lämna förslag på hur styrning av innehåll samt stöd för planering av utbildningen kan utvecklas och anpassas efter de förutsättningar för lärande som finns på en arbetsplats, och
- överväga om gymnasiearbetet inom försöksverksamheten kan utvecklas till ett yrkesprov som med stöd av branschen prövar elevens yrkeskompetens och i så fall lämna förslag på hur resultatet av yrkesprovet kan dokumenteras i syfte att underlätta elevernas etablering på arbetsmarknaden, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska under arbetet ta del av internationella erfarenheter, samråda med berörda myndigheter, arbetsmarknadens parter och intresseorganisationer i näringslivet. I de fall utredningens förslag innebär ökade kostnader för stat eller kommun ska utredaren föreslå en finansiering. Utredaren ska redovisa vad förslagen får för eventuella konsekvenser för studiemedelssystemet.

Uppdraget som rör teknikprogrammet ska fortfarande redovisas senast den 30 september 2014 och uppdragen om dimensionering och försöksverksamhet med branschlärning ska redovisas senast den 31 mars 2015.

(Utbildningsdepartementet)